

ВИДЕНИЕ ЗА ВРЪЩАНЕТО НА ХРИСТОС

„Кой е Този, Който иде от Едом, с червени дрехи от Боцра, Този, славен в облеклото Си, Който ходи във величието на силата Си? Аз съм, Който говоря с праведност, могъщ да спасявам.“
(Исая 63:1)

„Бог дойде от Теман, и Святият-от хълма Фаран. Славата Му покри небето и Земята бе пълна с хваление към Него. Сиянието Му бе като светлината, лъчи излизаха от ръката Му, и там бе скривалището на силата Му. Морът вървеше пред Него и мълнии излизаха под нозете Му. Той застана и разклати Земята, погледна и накара народите да треперят, и вечните планини се разпаднаха, безконечните гори се наведоха, постъпките Му бяха като в древността.“
(Авакум 3:3-6)

„Развълнуваха се народите, разклатиха се царствата, издаде Той гласа Си, Земята се разтопи. Елате и вижте делата на Господа, какви опустошения е направил на Земята. Прави да престанат войните до края на Земята, строшава лък и сломява копие, изгаря с огън колесници.“
(Псалм 46:6,8-9)

„Алилуя! Спасение, слава и сила принадлежат на нашия Бог, защото са истинни и праведни Неговите присъди, понеже Той осъди великата блудница, която е разтляла Земята с блудството си и отмъсти за кръвта на Своите слуги, проляна от ръката й.“
(Откровение 19:1,2)

„Алилуя! Защото Господ, нашият Бог Всемогъщи царува. Нека се радваме и се веселим, и нека Му отдадем слава, защото дойде сватбата на Агнето и Неговата жена се е приготвила. И на нея се позволи да се облече в светъл и чист висон, защото висонът означава праведните дела на светиите.“
(Откровение 19:6,7)

Това е необикновено видение за връщането на Господ Исус, Който слиза от Небето в атмосферата на Земята, минавайки през небесата над Теман (Йемен и Саудитска Арабия). На човекът, който го е получил му е било показано Грабването на християните и връщането им с Господа при Пришествието Му на Земята.

„ Изведнъж почувствах, че сякаш бях взет на друго място.

Огледах се и видях около себе си всички събрани, неизброимо число светии. Лицата им бяха красиви и блестящи, защото бяха на сватбената вечеря на Агнето. Невястата Му, част от която бях, беше взета във въздуха, за да бъде с Него. Ние бяхме скрити в сватбената зала. Когато се огледах, разбрах, че съм в сграда, по-голяма от всичко, което някога съм виждал.

Тя беше обширна и висока. Таванът беше толкова висок, че ако сградата беше построена на Земята, тя щеше да се вижда от съседните държави. Опитайте се да си представите мащаба на тази сграда, предназначена да побере светиите, от древността до Грабването на Църквата. Когато погледнах нагоре, внезапно се отдръпна завеса и видях, че Господ е седнал на трона, гледайки с любов и възхищение към Своята Невяста. Неговият поглед бавно се движеше над голямото множество от светиите. Господ гледаше дълбоко и проникателно в очите на всеки един, пленявайки и галейки душата му с нежна любов. Когато очите Му срещнаха моите, аз почувствах Неговото одобрение, Неговата голяма наслада, че бях там с Него. Аз можех да видя и да разбера Неговата велика цел за живота ми на Земята, и за Църквата Му.

В същото време имах разбиране за вечността. Сърцето ми беше изпълнено с радост. Към вълнуващата радост се добави една дълбока благодарност за всичко, което разбрах едва сега. Радостта на Невястата беше част от този така дългоочакван миг за близостта ѝ с нейния Възлюбен.

Най-накрая, ние Го познахме така, както бяхме познати от Него. За миг любовта извърши много повече, отколкото някога са могли да приемат сърцата ни. Всичко, което някога съм искал да почувствам, или съм се надявал, че мога да изживея, се взриви във мен. Въпреки това, Господ непрекъснато беше в центъра на вниманието ми, като в същото време чувствах ведро спокойствие. Божествената любов завладя цялото ми същество като ме изпълни с възхита и удивление. И все пак, дори и в този невероятен момент, покрити с Неговата любов, приковани към внимателния Му, нежен и проникващ поглед, ние можехме да научим всичко, което искаме или трябваше да знаем за каквото и да е нещо.

Дори за това, което не се отнасяше за нещата или този миг в залата, в която бяхме скрити с Господа.

Също така, знаехме неща, които се случваха на Земята. Тя беше много тъмна и мястото между този Небесен палат и нея беше изпълнено с толкова черни облаци, че е невъзможно да се опише. Това, което се случваше на Земята, беше ужасно зло и няма достатъчно човешки думи, които да го опишат. Ще опиша накратко това, което разбрахме.

Броят на хората намаля рязко. Мнозина лежаха умиращи върху опустошената земя. Навсякъде имаше човешко клане.

Никога не е имало такива огромни земни опустошения като това в историята на човешката раса. Това беше ужасно нещо.

Но ние бяхме скрити в прекрасната любов и мъдрост на Господа, и знанието за това, което се случваше на Земята, по никакъв начин не ни откъсна от възхитителното ни преживяване, че сме с нашия Възлюбен, Когото гледаха очите ни, и с Който няма да се разделим никога.

Нашето предназначение започна да обхваща сърцата ни, когато разбрахме, че скоро ще се върнем на Земята, за спасението на Израил и на хората, останали живи и чакащи Пришествието на Господа. Израил чакаше Месията, Който да дойде и да им помогне. Ние можехме да почувстваме бързо нарастващото очакване на Господа за този финал в историята на човечеството, когато най-накрая Той ще заеме Своего законно място като Цар на цялата Земя. Усетихме, че очакването и радостта Му нарастват, както и нашите, защото сега ние бяхме едно сърце с Него, Когото обичахме.

Но всичко беше определено за назначеното време. В този миг, Господ се радваше на близостта с Невястата Си, докато Святия Му Дух и ангелите внимателно се грижеха за живеещите на Земята, които Му принадлежаха и щяха да дочакат Неговото Пришествие. Следващият миг беше нашето слизание на Земята, за да заеме Господ Своя трон.

Той ни водеше в нашето спускане към нея и ние все още бяхме скрити в облаците и невидими за човешкото око.

Хиляди израиляни очакваха с нетърпение пристигането Му. Господното знание идваше при хората, които Го чакаха като Цар и Месия.

Господ продължаваше да се спуска със Своего многобройно обкръжение, докато стигна точно над планината Фаран, след което започнахме да се движим успоредно на планинската верига.

Гледката на Царя на Вечността и Неговата голяма армия от светии беше толкова величествена и изпълнена с такава слава, каквато никой земен цар не е виждал. Царят на славата

идваше на Земята със Своята Невяста, облечена във великолепно облекло, предназначено само за нея, Неговата славна Църква, вечната Му скъпоценност!

Колко много думи могат да се напишат и така и да не могат да изкажат истинския блясък на всичко това.

Ние се движехме в небето над планините на Йордания. Не помня никакъв специален преход от залата в Небето, към това да станем безчислената армия от светии, но по никакъв начин преходът беше направен и сега бяхме част от най-мощната армия в цялата вселена. На изток от Ерусалим, в Амон, армията на бели коне, водена от Господа Христа, стана видима за всички. Господ седеше тържествуващ на своя бял кон пред нас. Ние се обърнахме и тръгнахме към Ерусалим, за да влезем през източната порта.

Царят на Вечността, могъщ да спасява, и Неговата великолепно Невяста, славната Му и побеждаваща Църква, промениха пътя си, за да спасят възлюбения от Господа Израил и всички, които бяха останали живи и чакаха Неговото Пришествие. Антихрист даде всичко от себе си, за да вземе това, което законно принадлежеше на Великия Цар, но накрая беше победен от самия Вечен Цар. Очите на всички хора видяха Царят на Вечността. Видението ми за завръщането на Месията с Неговата славна армия от светии, Неговата Църква-Невестата Му, изведнъж свърши"

„Ето, Господ иде с десетки хиляди Свои светии
да извърши съд над всички и да обяви за виновни
всичките нечестивци за всичките нечестиви дела,
които в нечестие са сторили, и за всичките жестоки думи,
които нечестивите грешници са говорили против Него.“
(Юда 1:14,15)

Превод: Светлина за теб